

et godt Ord ind baade for Hunden, som maaske er en ren Køter, og som i Penge har uhyre liden Værdi, og for vedkommende lille Hjem, for hvem Hunden maaske alligevel har nogen Betydning. Vi kan maaske finde en Form, der dog er noget mindre rigoristisk.

§§ 13 og 14, der omhandler det Ansvar, der maa lægges paa Hundeejerne for den Skade, som Hundene paa forskellig Vis kan foraarsage, kan jeg som Helhed tiltræde. Det er naturligt, at en Hundeejer maa være ansvarlig for den Skade, hans Hund foraarsager.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at han haabede, at man ikke vilde forsinke Lovforslaget i dette høje Ting. Jeg vil i den Anledning gerne sige, at naar jeg ønsker Udvalgsbehandling, er det ikke for at sinke Lovforslaget, men for at forbedre det, idet jeg, som sagt, tror, at dette kan være tiltrængt paa enkelte Punkter.

H. C. Hansen: Det kan ikke siges, at de Ordføretaler, der har været holdt om det foreliggende Lovforslag om Hundeaftgift, just har været i Hundenes Fævor. Særlig var den ærede Ordfører for Regeringspartiet stærk i sine Udfald mod Hundene. Skønt jeg for min Del er nogenlunde af samme Anskuelse som det ærede Medlem, maa jeg dog sige, at der er ingen Regel uden Undtagelse, og selv om Regelen er, at Hundene er til mere Gene end Nytte, tror jeg dog, at de ogsaa under visse Forhold kan være til Gavn. Navnlig i de senere Aar er der fra Politiets Side gjort ret stor Brug af Hunde som Nyttedyr. Rotteplagen holdes i mange Tilfælde nede ved Hjælp af de saakaldte Rottehunde — jeg ved i alt Fald Tilfælde, hvor en saadan lille Hund har gjort fortrinlig Tjeneste. Og Beboerne af Huse og Gaarde, der ligger afsides, kan have Nytte af at have en Hund til Værn i visse Tilfælde. Men hvis man vil tage den Del af vore Hundebestand, som er til Gavn og Nytte, tror jeg ikke, man faar en stor Procent af Hundebestanden her i Landet.

Der er af ærede Medlemmer fra denne Talerstol gjort opmærksom paa, hvad Ulempe Hundene er til her i København, og naar man færdes paa Fortovene i København, faar man undertiden en ubehagelig Fornemmelse under Støvlesaalerne, og naar man saa ser efter, faar man at se, hvilken uhyggelig Berøring man har været i. Jeg kender ikke Antallet af Hunde i København, men

der maa i alt Fald være et ret stort Antal at dømme efter de Følger, man ser af deres Unoder.

Der staar i Anmærkningerne til Lovforslaget, hvad der er Grunden til, at det er fremkommet. I 1922 har nemlig Kommunalbestyrelsen indgivet Andragende til Justitsministeriet om at faa Hundeaftgiften forhøjet, idet man siger, at Afgiften ikke længere staar i rimeligt Forhold til de mangeartede store Ulemper, som Hundeholdet paafører Byen. Jeg vilde mene, det vilde være til Fordel, om det Forslag, der blev fremsat i Landstinget om Hundeaftgiftens Størrelse, var blevet opretholdt. Jeg tror nemlig, at de, som virkelig har nogen Nytte af Hunden, vilde være i Stand til at betale de Afgifter, der var stillet Forslag om, og at i øvrigt de forskellige unyttige Hundekræ, der løber rundt i København, i højere Grad, end nu er Tilfældet, kom til at lide Døden.

Med Hensyn til Forholdene ude paa Landet tror jeg ikke, Forslaget i Landstingets Affattelse vil faa ret megen Betydning. Jeg tror ikke, at Sogneraadene vil have al den Ulejlighed, der er forbundet med at indregistrere, udlevere Hundetegn o. s. v.; de vil simpelt hen lade Forholdene vedblive at være, som de er. Men jeg vil gerne som min Anskuelse sige, at vi har i Virkeligheden ingen som helst Anledning til vedblivende at finde os i at blive mere eller mindre forulempet af Hundene paa offentlige Veje og Stier. De, der endnu betjener sig af et saa gammeldags Befordringsmiddel som en Cykle, ved, hvor ubehageligt det er at blive overfaldet af en eller flere Hunde, naar man cykler hen ad Vejen, og selv om ogsaa Hundene ikke river Tøjet i Stykker eller direkte forulemper os stakkels Cyklister, sker det alligevel tit, at Cyklisten, naar han vil køre udenom en Hund, havner paa Hovedet i Landevejsgrøften; det synes jeg ogsaa kan henregnes til de Ting, som man burde være forskaanet for. Derfor tror jeg, at en Lovbestemmelse, som alle Menneskene og Hundene burde være tilfredse med, var den, at løsgaaende Hunde overhovedet ikke maatte færdes paa offentlige Gader og Veje.

Der er fra Venstres og konservativ Side rejst Krav om Udvalgsbehandling. Det Lovforslag, der her er ovsendt fra Landstinget, byder et lille Fremskridt paa et enkelt Omraade, idet det forhøjer Afgiften af Hundene og maaske derved kan foranledige en lille Reduktion af deres Antal,